

PALMADOTZE

JOAN RABASCALL “Media & TV”

16 desembre 2023 – 25 febrer 2024

El dissabte 16 de desembre a les 12.00 h inaugurarem la segona exposició de la temporada. Es tracta d'una mostra individual d'en Joan Rabascall titulada “Media & TV”.

Artista emblemàtic de la nostra galeria, Joan Rabascall (Barcelona, 1935), és un dels artistes conceptuals catalans que més ha reflexionat sobre els mitjans de comunicació de masses, centrant la seva obra en la crítica a la imatge mediatitzada i al model de vida imposat pels mitjans de comunicació.

L'exposició titulada “Media & TV” reuneix alguns dels treballs més destacats de la trajectòria artística de l'artista vinculats amb els Mass Media i la televisió.

El crític d'art Manel Guerrero planteja una lectura actual de la seva obra en una exposició que suposa una revisió condensada i singular de la seva obra al llarg de més de cinquanta anys de pràctica artística:

“Joan Rabascall (Barcelona, 1935) va estudiar a l'Escola Massana a Barcelona i va marxar a París, el 1962, amb una beca a l'École Nationale Supérieure de Beaux-Arts de París. Des d'aleshores que viu a la ciutat del Sena. Va formar part, als anys seixanta, juntament amb Antoni Miralda, Dorothee Selz, Jaume Xifra i Benet Rossell de l'anomenat “Grup dels catalans de París”, que es va fer conegut amb les cèlebres Festes cerimonials realitzades el 1969 i el 1970. Una generació d'artistes que han marcat la nostra trajectòria i han tingut un paper destacat en la línia de treball de la nostra galeria.

Alhora antropòleg, arxivista i col·leccionista de la imatge contemporània, Rabascall, des dels anys seixanta, no ha deixat de plantejar, amb l'ús del collage, el fotomuntatge i l'emulsió fotogràfica sobre tela, des d'una irònica i crítica mirada duchampiana al llenguatge de l'art, una radical visió de la iconosfera del nostre món contemporani. L'art de Rabascall es caracteritza per utilitzar un llenguatge visual crític i irònic que prové de la crítica a la societat de consum i els mass media, mitjans de massa, que durant els anys seixanta formen part i conformen el discurs del poder dominant. Mitjançant la seva relació amb els crítics Pierre Restany i Lawrence Alloway va conèixer de primera mà els treballs dels nous realistes francesos i del pop art britànic. La seva presència a la mostra *The World goes Pop* (Tate Modern, Londres, 2015) en deixa testimoni. Va participar a la Biennale de Paris, 1965 i 1969, i a la Biennale di Venezia, 1972, 1976 i 2017. La seva obra s'ha pogut contemplar des d'aleshores en nombroses exposicions individuals i col·lectives als més prestigiosos museus d'Europa, Àsia i Amèrica. Algunes de les seves exposicions retrospectives més destacades són: *Rabascall. Producció 1964-1982* (MACBA, Barcelona, 2009), *Rabascall. Production 1993-2018* (Villa Tamaris Centre d'Art, La Seyne-sur-Mer, 2018) o *Rabascall. Tout va bien* (Tabacalera, Madrid, 2020).

PALMADOTZE

“Media & TV” reuneix a la galeria Palmadotze alguns dels treballs més destacats de la trajectòria artística de Joan Rabascall vinculats amb els mass media i la televisió. La sèrie *Media 2000* (2000), reuneix imatges dels paisatges d’antenes tradicionals i parabòliques disperses per tot el món, en una mirada crítica i irònica del nou paisatge que l’univers mediàtic ha estès per ciutats i tota mena d’indrets per fer possible la comunicació en el nostre món global. Els edificis i els paisatges queden totalment ocultats o fragmentats i són intercanviables en unes imatges amb un punt de vista sovint humorístic, d’una falsa objectivitat, que acaba donant tot el protagonisme a les antenes.

La sèrie *My Collection* (2007), una de les més populars de l’artista, mostra imatges de la seva col·lecció de petites televisions de plàstic convertides en bibelots, joguines o records turístics o de personatges mediàtics. Alguns dels títols de la sèrie recollida en un llibre publicat per Éditions Jannink el 2005, són prou eloqüents: *Rio de Janeiro TV* (amb una imatge del Crist d’Ipanema), *Janis Joplin TV* (amb una imatge de la cantant), *Pigalle TV* (amb una imatge de ballarins de revista) o *Gaudí TV* (amb una imatge de la façana de la Pedrera).

L’obra escultòrica *Petit Monument a la Television* (1994) i la instal·lació *Zen TV* (2020), completen aquesta mirada crítica i juganera a l’aparell de televisió com a metàfora del món kitsch, popular i planetari que des dels anys cinquanta del segle XX es va expandir per tots els continents.

L’exposició es completa, encara, amb diverses obres d’altres sèries com *Mass Media* (1971), amb obres que són imatges extretes de revistes i diaris tractades pictòricament amb una tècnica pròpia de l’art pop com és l’emulsió sobre tela, i *La lliçó de pintura. El color* (1992), un conjunt de fotografies en color plastificades i entelades, que ironitza sobre els temes i les imatges que acostumem a trobar en els quaderns didàctics per aprendre a pintar.

Manuel Guerrero Brullet